PIKKU JÖRÖ

Oskari-villisika

Huristelin äidin kanssa moottoritiellä iloisenpunaisella koppiautolla kirpeänä syysaamuna.

Yhtäkkiä hieraisimme molemmat silmiämme:
tien vieressä seisoi toljottamassa torahampainen **SIKA! IIIK!**

Tie oli aamutuimaan tyhjä.
Kriiik!
Äiti pani pakin silmään ja peruutti.

Nyt näimme possun tarkemmin.
Se oli iso, rähjäinen otus, joka mutusteli tyytyväisenä ruohoa.

”Kuulehan, Pikku Jörö, tuo on VILLISIKA”, äiti sanoi.
”Voimme nimetä sen Oskariksi.”

Palasimme kotiin.
Karhu, Ledi, Nalle ja Valo odottivat meitä häntä heiluen pihalla.

Kerroin innoissani Oskarista.
Koiranpojat kuuntelivat silmät hämmästyksestä ymmyrkäisinä.

Päätimme leikkiä pihalla ”possu jahtaa” -leikkiä.
Yksi meistä oli Oskari, joka röhki kuin possu – **”RÖH RÖH!”**
– samalla, kun yritti saada toisia kiinni.

Ensin Nalle juoksi ketterästi minut kiinni ja minä olin seuraava röhköpossu.

Leikimme koko iltapäivän.
Olimme hikisiä, iloisia ja innoissamme.
Mummo toi meille välillä puutarhaan omenapuiden katveeseen herkullisia koiranpapuja ja kanapullia.

Hotkaisimme ruuan ja jatkoimme leikkiä hippulat vinkuen ja hännät suorana sojottaen. **VIIUUH!**

Iltahämärä alkoi laskeutua pihalle.
Muiden lähdettyä jo sisälle jäin hetkeksi yksin ulos.

Äkkiä minuun iski pelko: mitä, jos Oskari-villisika tulisi oikeasti jahtaamaan minua? IIIK!!!

Piilouduin ison, tuuhean kuusen alle ja tärisin pelosta.

Näin sieluni silmin, kuinka Oskari vaani minua pusikossa.
Kuvittelin, että hänen torahampaansa suurenivat ja suurenivat.

Kuulin ryskettä ja aloin murista. **MURRR!**

Sieltähän tulikin **ÄITI! HUH HUH!!**
Äiti nosti minut syliinsä.
Täristen painauduin äitiä vasten.

Tuvassa äiti rauhoitteli minua.
Hän silitteli ja sanoi, ettei ole mitään hätää.

Äiti kysyi:
”Mikä sinulle, kultamuruseni, oikein tuli?”

Kerroin hänelle,
että olin alkanut mielessäni kuvitella ilkeän oikean possun haluavan tehdä minulle jotain pahaa.
Oskarin naama oli päässäni muuttunut koko ajan pelottavammaksi.

”Mielikuvitus tekee meille usein tepposet”, äiti sanoi.
”Ajatuksemme muuttuvat möröiksi ja alkavat pelotella meitä, vaikka oikeasti kaikki on hyvin.”

Metsän siimeksessä Oskari-villisiallakin kaikki oli hyvin.
Oskari oli isä ja sillä oli kuusi pientä, viirullista poikasta.

Oskari eleli rauhassa muiden metsäneläinten kanssa.
Oskarin parhaita ystäviä olivat kauriit ja hirvet.

Tuvassa kävin nukkumaan kerälle äidin syliin.
Nalle ja Valo kuorsasivat kyljellään vieressä.
Karhu ja Ledi uinuivat selällään lattialla.

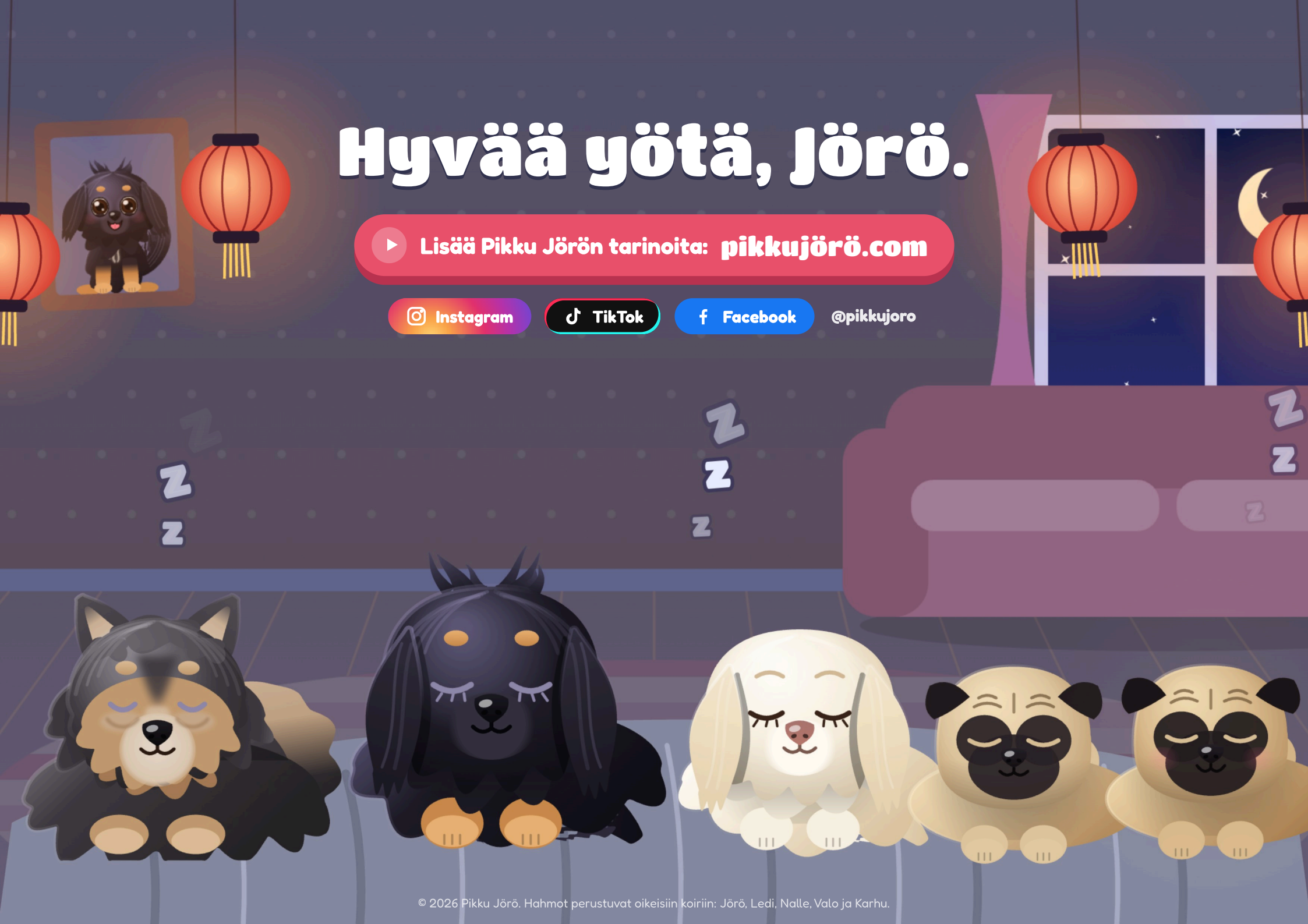

Näin unta, jossa kirmailin iloisesti metsässä Oskari-isän viirullisten pikkupossujen kanssa.
Syvä rauha laskeutui tunnelmalliseen tupaan.

Hyvää yötä, Jörö.

Lisää Pikku Jörön tarinoita: **pikkujörö.com**

Instagram TikTok Facebook @pikkujoro

© 2026 Pikku Jörö. Hahmot perustuvat oikeisiin koiriin: Jörö, Ledi, Nalle, Valo ja Karhu.